

Ποιος μου βεβαιώνει εμένα ότι ο Χριστός αναστήθηκε;

/ Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

Μου το βεβαιώνει η συνείδησή μου πριν απ' όλα. Κατόπιν ο νους μου και η βούληση μου.

Πρώτον, η συνείδηση μου λέει: τόσα πάθη που υπέστη ο Χριστός για το καλό και τη σωτηρία των ανθρώπων δεν θα μπορούσαν να επιβραβευτούν με τίποτε άλλο παρά με την ανάσταση και την υπερκόσμια δόξα. Τα ανείπωτα πάθη του Δικαίου στεφανώθηκαν με την ανείπωτη δόξα. Αυτό μου δίνει ικανοποίηση και ηρεμία.

Δεύτερον, ο νους μού λέει: χωρίς την λαμπρή αναστάσιμη νίκη όλο το έργο του Υιού του Θεού θα παρέμενε στον τάφο, ολόκληρη η αποστολή Του θα ήταν μάταιη.

Τρίτον, η βούληση μου λέει: η ανάσταση του Χριστού με έσωσε από τους ταλαντευόμενους δισταγμούς ανάμεσα στο καλό και το κακό, και με θέτει αποφασιστικά στον δρόμο του καλού. Και αυτό μου φωτίζει τον δρόμο και μου δίνει στήριγμα και δύναμη.

Εκτός από τις τρεις φωνές, οι οποίες από μέσα μου βεβαιώνουν εμένα, υπάρχουν και άλλοι ασφαλώς μάρτυρες, που το βεβαιώνουν. Είναι οι ένδοξες μυροφόρες γυναίκες, είναι οι δώδεκα μεγάλοι απόστολοι, και πέντε εκατοντάδες άλλων μαρτύρων, που όλοι μετά την ανάστασή Του Τον έβλεπαν και Τον άκουγαν, όχι στον ύπνο τους αλλά στην πραγματικότητα, και όχι μόνο για ένα λεπτό αλλά για σαράντα ολόκληρες ημέρες. Μου το βεβαιώνει εκείνος ο πύρινος Σάυλος ο μεγαλύτερος Εβραίος διώκτης του χριστιανισμού· μου το μαρτυρεί, ότι είδε εκείνο το φώς του αναστηθέντα Κυρίου καταμεσής της ημέρας, και ότι άκουσε τη φωνή Του, και ότι υπάκουσε την εντολή Του. Αυτήν την μαρτυρία ο Παύλος δεν ήθελε να την αρνηθεί ούτε μετά από τριάντα χρόνια, ούτε ακόμα και την ώρα που στη Ρώμη του Νέρωνα η μάχαιρα έπεφτε στο κεφάλι του. Μου το βεβαιώνει και ο άγιος Προκόπιος, αρχηγός του Ρωμαϊκού στρατού που ξεκίνησε να αφανίσει τους χριστιανούς στις χώρες της ανατολής, και στον οποίον εμφανίστηκε ξαφνικά ζωντανός ο Χριστός και τον γύρισε με το μέρος Του. Και αντί να σφάξει ο Προκόπιος τους χριστιανούς, αυτοβούλως παραδόθηκε για να τον σφάξουν στο

όνομα του Χριστού. Μου το βεβαιώνουν ακόμα χιλιάδες μαρτύρων του Χριστού στις φυλακές, στους τόπους εκτελέσεων μέσω αιώνων και αιώνων, από τους μάρτυρες των Ιεροσολύμων μέχρι τους μάρτυρες των Βαλκανίων, έως τις μέρες μας, ως τους νεότερους Μοσχοβίτες μάρτυρες.

Μου το βεβαιώνουν και όλες οι δίκαιες και αγαθές ψυχές, τις οποίες συχνά συναντώ στη ζωή, και οι οποίες χαίρονται όταν ακούν ότι ο Χριστός αναστήθηκε εκ νεκρών. Αυτό ανταποκρίνεται στη συνείδησή τους, δονεί την ψυχή τους, και ευφραίνει την καρδιά τους.

Μαρτυρία παίρνω και από τους αμαρτωλούς και τους αντιπάλους του Χριστού. Μόνο και μόνο με το ότι αυτοί, ως αμαρτωλοί και μοχθηροί, απορρίπτουν την ανάσταση του Χριστού εγώ βεβαιώνομαι για το αντίθετο. Σε κάθε δικαστήριο τίθεται θέμα της συμπεριφοράς των μαρτύρων, και ως εκ τούτου σταθμίζουν την αξία της μαρτυρίας τους. Όταν νηφάλιοι, καθαροί και άγιοι μάρτυρες ισχυρίζονται πως ξέρουν ότι ο Χριστός ανέστη, λαμβάνω με ευχαρίστηση την μαρτυρία τους ως αληθή. Αλλά όταν οι ακάθαρτοι, άδικοι και ασυνείδητοι απορρίπτουν την ανάσταση του Χριστού, μ' αυτό ενδυναμώνουν τη μαρτυρία των πρώτων, και μου βεβαιώνουν ακόμα περισσότερο την αλήθεια της Ανάστασης του Κυρίου μου. Εφόσον αυτοί όσα απορρίπτουν, τα απορρίπτουν από κακεντρέχεια και όχι από γνώση.

Με βεβαιώνουν ακόμα αρκετοί λαοί και φυλές, που μόνο η πίστη στην Ανάσταση του Χριστού τους έβγαλε από την άγρια κατάσταση στη διαφώτιση, από τη δουλεία στη ελευθερία, από το βούρκο του αμοραλισμού και του σκοταδισμού στο φως των τέκνων του Θεού. Και η ανάσταση του Σερβικού λαού μου μαρτυρεί την Ανάσταση του Χριστού.

Ακόμα και η λέξη «Ανάσταση» εκ νεκρών μου βεβαιώνει το αυτονόητο. Γιατί χωρίς την Ανάσταση του Χριστού δεν θα υπήρχε ούτε καν η λέξη στις ανθρώπινες γλώσσες. Όταν ο Παύλος πρώτη φορά πρόφερε αυτή τη λέξη στην πολιτισμένη Αθήνα, οι Αθηναίοι εξεπλάγησαν και αναστατώθηκαν.

Και έτσι, τέκνα του Θεού, σας χαιρετώ κι εγώ. Αληθώς Ανέστη ο Χριστός.

(Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Δρόμος δίχως Θεό δεν αντέχεται, Εκδ. Εν πλώ, σ. 70-72).